

G
GENTLEMEN'S MAGAZINE

MM[®]

Insoul

Cover Man :

จอห์น - วิญญู
วงศ์สุรวัฒน์
นักเสียดสีสังคม
ในโลกไซเบอร์

**DL
Feature :**
**Cloud
Com-
puting**
นั่งทำงาน
บนก้อนเมฆ

Man@Work :

20 ปีเจาะใจ กับ
วิษระ แว่วอุตมินันท์

Book :

ไปงานศพ
เอ็ดการ์
อัลลัน โป

**YOUNG
BLOOD
4.0**

18 หนุ่ยสาวเลือดใหม่
ผู้สร้างสังคมใหม่
ผ่านนิ้วมื้เดีย

MAGAZINE OF THE GM GROUP
GM
9 770857 639005
(T)
90.00
10 09 01

25
year
THE BEST
MEN MAGAZINE
OF THAILAND

วิญญู วงศ์สุรวัฒน์ แห่ง iHere TV

“เราเป็นคนรุ่นใหม่
อนาคตคืออนาคตของพวกเขา
ไม่ใช่อนาคตของคนแก่ๆ บางกลุ่ม
ที่กำลังย้ายประเทศอยู่”

คงไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นจริงจนเกินไปนัก หากจะบอกคุณว่า ณ ช่วงเวลานี้ ไม่น่าจะมีชาวชุมชนออนไลน์ระดับ เคนตายนบนโลกโซเชียลคอนเทนต์ ที่ไม่รู้จัก (หรือแม้แต่ผ่านตา) ชื่อของ จอห์น-วิญญู วงศ์สุรวัฒน์ หนุ่ม ลูกครึ่งหน้าหยกวัย 25 ปี กับ iHere ช่องโทรทัศน์ทางอินเทอร์เน็ต โคตรดังระดับ 5 ล้านคลิกของเขา ที่มีรายการเด่นอย่าง ‘เจาะข่าวตื่น’ ซึ่งหยิบยกเอาประเด็นข่าวร้อนทาง สังคมและการเมือง ซึ่งกำลังเป็นที่ ตกเถียงกันในช่วงนั้นๆ มาวิพากษ์ และเสียดสีด้วยวิธีการเล่าอันแสน ยิววนเป็นเอกลักษณ์ ภายใต้สไตล์แกน เจ็บๆ ว่า ‘ดูถูกสติปัญญา’

เอาละ, หลังจากที่เขาเที่ยวพา เราไป ‘ดูสติปัญญา’ ของคนอื่นกัน มาหลายครั้งแล้ว (ซึ่งจะดูถูกหรือ ดูผิดนั้นก็เป็นเรื่อง!) คราวนี้เรา จะขอถือวิสาสะเชิญเขามาให้คุณ เจาะ ‘ดูสติปัญญา’ ที่ซ่อนอยู่ใน สมอที่ไม่ได้มีไว้คั้นหูกของเขากันดู บ้าง

ถ้าพร้อมแล้วก็ (i)Here we go!

“จริงๆ มันก็ขึ้นอยู่กับค่านิยม ของแต่ละคนนะครับ” เขาเริ่มต้น อธิบายถึงความหมายของชื่อ iHere ด้วยสำเนียงที่เคร่งขรึม ผิดไปจากหนุ่มแว่นดำมาดกวน ตอนจัดรายการอยู่พอควร “ถ้าคุณ จะคิดว่ามันเป็นคำสวดจากความ อัดอั้นตันใจก็ได้ มันไม่ผิดอะไร หรอก (หัวเราะ) แต่สำหรับผม นิยามแรกเริ่มเลยก็คือ ตัวอักษร I มาจากคำว่า Indie หรือ

Independent ที่แปลว่า 'อิสระ' เหมือนกับเป็นความอิสระที่เราจะสามารถนำเสนอความคิดของเราเองได้ ส่วน Here ก็หมายถึงพื้นที่ 'ตรงนี้' บนโลกอินเทอร์เน็ตนี้แหละครับ"

ปัจจุบัน แม้ว่าเขาจะยังรับหน้าที่เป็นพิธีกรให้กับรายการต่างๆ สำหรับวัยรุ่นบนหน้าจอโทรทัศน์ ทั้ง 'รถโรงเรียน' ของ GMM TV และ 'Bang Room' ของช่องเคเบิล Bang Channel ในเครือแกรมมี่ รวมถึงบทบาทดีเจคลื่น Hot 91.5 FM ของ เอ-โทมัส มีเดีย (เขาบอกกับเราว่า ทุกวันนี้เขาทำงานเดือนละ 28 วัน มาตั้งแต่เดือนมกราคมแล้ว) แต่การควบคุมการผลิตรายการให้กับช่อง iHere ก็ดูจะเป็นสิ่งที่เขาทุ่มเทไม่น้อยไปกว่างานไหนๆ เลย

เรื่องหนึ่งที่หลายคนอาจไม่รู้ ก็คือเขาเป็นบุตรชายของ ดร. โกวิท วงศ์สุรวัฒน์ ซึ่งเป็นนักวิชาการและนักคิดนักเขียนในด้านรัฐศาสตร์ ทำให้ได้รับวิถีคิดในการมองโลกจากบิดามาไม่น้อย เขาใช้เวลาในการปลูกปั้นโทรทัศน์ออนไลน์ช่องนี้มานานกว่า 3 ปี ร่วมกับพี่สาว (จรรยา วงศ์สุรวัฒน์) และเพื่อนพ้อง โดยไม่มีเงินสนับสนุนจากสปอนเซอร์เลยแม้แต่สตางค์แดงเดียว ซึ่งในช่วงปีแรกๆ ช่องสามารถทำยอดเข้าชมได้เพียง 2-3 พันคลิกเท่านั้น ผิดกับปีนี้ที่รุ่งๆ ยอดก็พุ่งสูงขึ้นจนเขาเองยังไม่เชื่อสายตาตัวเอง "คือนับตั้งแต่ช่วงต้นปีที่ผ่านมา ตอนนี้อยอดมันกระโดดขึ้นมาอยู่ที่ 5 ล้านแล้ว มันสูงมากจนเราเองก็ตกใจเหมือนกัน เราเลยตัดสินใจเปิดช่องทางให้คนมาแสดงความคิดเห็นได้ ทั้งเว็บ บอร์ด เฟซบุ๊ก อีเมล ซึ่งก็มีคนส่งข้อความกันมาเยอะมาก มีแต่คนอยากดูรายการเรา เราเลยพยายามผลิตรายการให้ดีขึ้นเพื่อตอบสนองเขา แต่ว่าท้ายที่สุดแล้ว มันก็ยังต้องเป็นรายการที่ตอบสนองตัวเองก่อนอยู่ดีนะ ต้องดูด้วยว่ามันเป็นสิ่งที่เราอยากจะทำนำเสนอออกไปจริงๆ หรือเปล่า"

iHere มีรายการที่อยู่ในความดูแลค่อนข้างหลากหลายแนว ทั้งรายการทอล์กโชว์แบบนั่งคุยกันเอง (ร่วมกับดีเจ พล่ากุ้ง-วรชาติ ธรรมวิจิตร) อย่าง 'เก้าอี้เสริม', รายการผู้ชายทำอาหารอย่าง iCook, รายการสอนแต่งหน้า (โดย โมเม-นภัสสร บุรณะศิริ) อย่าง 'โมเมพาเพลิน' ฯลฯ -แต่ทว่าในบรรดารางวัลทั้งหมดนี้ 'เจาะข่าวตื่น' น่าจะเป็นรายการที่ช่วยเพิ่มยอดคลิกให้กับช่องได้มากที่สุด โดยเฉพาะในช่วงที่บ้านเมืองกำลังเกิดเหตุการณ์ความวุ่นวายจากกลุ่มคนหลายฝักฝ่าย แม้ว่ามันจะเป็นรายการที่เพิ่งถือกำเนิดขึ้นมาเมื่อปลายปีที่แล้วก็ตาม ถ้าไม่เชื่อลองคลิกเข้าไปที่ www.ihere.tv/4/ ที่จอห์น 'เจาะข่าวตื่น' ด้วยการพาเราไปดู 'กีฬาสิ' เหลือง-แดง อย่างเสียดสีสุดแสน พร้อมกับการลงท้ายประโยคอย่างมีเอกลักษณ์แทน 'นะครับ' ว่า...นะฮ้าฟ!

"เราทำเรื่องที่มีคนค่อนข้างอัปเดตต่อสถานการณ์บ้านเมือง รวมถึงวิธีการพูดหรือการนำเสนอของเรา ก็เป็นการใช้ภาษาอย่างง่ายๆ ผมมองว่าถ้าได้รับกระแสตอบรับที่ดีขนาดนี้ แปลว่าอาจจะ เป็นสิ่งที่คนดู โดยเฉพาะคนไทย ต้องการมานานแล้วก็ได้ เขาอาจจะไม่ได้ต้องการให้เรานำเสนอความจริงอันเลวร้ายมาพูดให้มันฟังดูสวยหรูตั้งแต่แรกแล้ว เหมือนกับเราเอาน้ำเชื่อมไปเคลือบบอระเพ็ดเคลือบยังงี้สุดท้ายมันก็ยังขมอยู่ดี รายการของเราเลยเลือกที่จะพูดความจริงที่เรามองเห็นออกไปตรงๆ มากกว่า"

"แล้วถึงเราจะเล่าด้วยอารมณ์ขัน แต่รายการนี้ไม่ได้ทำไว้เพื่อให้พวกคุณขำนะครับ การที่คุณได้อารมณ์ขันเหล่านี้ไปมันถือเป็นโบนัส มันเป็นเรื่องตลกที่ออกจะเศร้าหน่อยๆ ด้วยซ้ำ เป็นความ

ขำที่ขมขื่น เพราะทั้งหมดนั้น เรากำลังนำเสนอว่า คุณกำลังโดนเอารัดเอาเปรียบอะไรอยู่บ้างในสังคมนี้ ทั้งวัฒนธรรมการยกหูของลูกหลานคนใหญ่คนโต ภาษีประชาชนที่ถูกรูดเงินเมืองโก่งกิน ตำรวจที่เรียกเก็บค่าคุ้มครอง ข้าราชการที่ไม่ใส่ใจประชาชน ฯลฯ ถามว่าพวกคุณรู้ตัวกันบ้างไหม ว่ากำลังโดนเอาเปรียบ บางคนอาจจะบอกว่า 'เออ...รู้ตัว แต่ทำไม่ได้วะ' ก็ก็ต้องยอมรับนะ นักการเมืองยังงั้นมันก็ต้องโกงอยู่แล้ว อยู่ที่ว่าโกงมากโกงน้อย' อ้าว! นี่มันเป็นเรื่องที่เราต้องยอมรับหรือ แล้วถ้าเราปล่อยให้มันเป็นแบบนี้ต่อไปเรื่อยๆ ถามว่าใครจะช่วยเหลือ คนช่วยก็คือพวกเรา ลูกหลานเรานี่แหละ เพราะเรามัวแต่ไปคิดว่ามันเป็นสิ่งที่แก้ไม่ได้จริงๆ มันแก้ได้ ไม่ใช่แค่รอให้ข้าราชการหรือนักการเมืองเลวๆ ตายไปให้หมด แต่สิ่งที่เราทำได้มากกว่านั้นก็คือ ต้องทำให้คนรุ่นใหม่ ที่พร้อมจะพัฒนาชาติอย่างแท้จริง ได้เข้าใจคอนเซ็ปต์ว่า มันไม่ใช่เรื่องถูกต้องที่เราจะยอมให้เขามาเอาเปรียบเรา ทั้งๆ ที่เงินภาษีก็มาจากเราเหมือนกัน"

แปลว่าคุณคิดว่าสื่อโทรทัศน์ออนไลน์จะสามารถช่วยแก้ไข ปัญหาบ้านเมืองได้ใช่ไหม - เรากล่าวต่อ

"ถ้าถามผม ผมรู้สึกว่ามันน้อยรายการ 'เจาะข่าวตื่น' มันก็ช่วยทำให้คนรุ่นใหม่ที่เข้ามาดู ได้ตระหนักรู้ถึงสิ่งที่เขากำลังโดนกระทำอยู่ในชีวิตประจำวัน ว่ามันถูกต้องหรือยัง เพราะประเด็นหลักของรายการเราก็คือ การสะกิดให้คนได้ตั้งคำถามกับความไม่ยุติธรรมต่างๆ ในสังคม แต่ผมขอออกไว้ก่อนนะครับว่าเราไม่ได้เจาะจงแค่เรื่องการเมืองเพียงอย่างเดียว เราพูดหมดทุกเรื่อง"

แต่แน่นอน, ย่อมมีเสียงคัดค้านในบางประเด็นอยู่บ้าง

"พีดแบ็คที่ไม่ดีก็มีบ้างครับ (นิ่งคิด) อย่างล่าสุดผมพูดเรื่อง เครื่องบินกริพเพน (Gripen) ก็มีคนที่น่าจะอยู่ในแวดวงนี้แหละ ส่งข้อความเข้ามาในเว็บว่า 'แต่กริพเพนบินได้นะครับ' (หัวเราะ) เราก็บอกว่า ใช่ครับ มันบินได้ แต่ที่เราเอามาพูดในรายการเนี่ย เราแค่อยากรู้ว่ามันจำเป็นต้องซื้อมาแพงขนาดนั้นเลยหรือ แล้ว ข้อมูลที่เรานำเสนอในรายการ มันเป็นข้อมูลที่เรารู้ได้ค้นคว้ามาแล้วจริงๆ มีการเอาไปเทียบกับราคาของต่างประเทศที่เขาซื้อมา ณ ขณะนั้น เราไม่ได้หยิบเอาข้อมูลมาพูดถึงลอยๆ แล้วหาเรื่องจิกกัดไปวันๆ เราพูดเพราะว่าเราศึกษาข้อมูลมาแล้ว และก็คิดว่ามันไม่น่าจะเป็นเรื่องที่ถูกต้องเหมาะสมเท่าไร เราไม่ได้บอกว่า สิ่งที่คุณทำมันผิดทั้งหมดหรอก การซื้อเครื่องบินมาเพื่อปกป้องราชอาณาจักรไทยเป็นเรื่องที่สมควรกระทำ แต่ว่ามันใช้เรื่องหรือที่คุณต้องซื้อมันมาในราคาที่แพงขนาดนี้ ถ้าซื้อมาในราคานี้ ช่วยแจกแจงมาให้ผมฟังว่ามันแพงเพราะอะไร ออฟชั่นเสริมของเครื่องบินที่คุณบอกว่าเยอะ มันคืออะไร เราแค่อยากตั้งคำถามในสิ่งที่เราต้องการคำอธิบาย ก็เท่านั้นเอง"

แล้วมุมมองในเรื่อง 'สื่อ' ของเขาล่ะ ?

"ผมว่าด้วยความที่ช่องสัญญาณส่วนใหญ่มันยังเป็นของรัฐ ข้อจำกัดในการนำเสนอมันก็เลยยังต้องมีอยู่ อันนี้คงต้องยอมรับจริงๆ ผมไม่ได้คิดว่าสื่อไทยที่เป็นฟรีทีวีมันชั่วร้ายหรอก รายการบางรายการก็มีข้อดีของมัน อย่างรายการ 'รถโรงเรียน' ที่ผมทำ อาจจะเป็นการนำเอาคนที่ชื่อเสียงมาทำกิจกรรมให้คนเขตนกรีดทำประโยชน์ให้สังคมนิดหน่อย แล้วก็หาสปอนเซอร์เข้ารายการ แต่ผมรู้สึกว่ามันก็ยังเป็นเรื่องที่ดี น่าจะสร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็กนักเรียนได้บ้างว่าเขาควรจะใช้ชีวิตในวัยเรียนอย่างไร ข้อดีของรายการตรงนี้เราถือว่าโอเค"

My Motto

- 'ทำชีวิตตัวเองให้มีความสุข' หมายถึงมีความสุขกับสิ่งที่ตัวเองทำ แล้วมันก็ต้องสามารถสร้างความสุขให้กับคนอื่นได้ด้วย ที่สำคัญ มันต้องเป็นความสุขที่ไม่ไร้สาระ มันต้องมีประโยชน์กับคนรอบข้าง ซึ่งก็ถือเป็นหลักการเกี่ยวกับการทำงานของ iHere นี้แหละครับ

“แต่สิ่งที่เรารู้สึกอัดอั้นมากๆ กับฟรีทีวี มันไปอยู่ในส่วนของรายการข่าว โดยเฉพาะรายการวิเคราะห์ข่าวที่ไม่ค่อยเห็นเขาวิเคราะห์อะไรกันสักเท่าไร เห็นเขามานั่งพูดกัน แต่ว่าปัญหานี้มัน ‘น่าจะ’ เป็นเพราะอย่างนี้เท่านั้น แล้วถามว่าคุณเคยได้ไปค้นคว้าในเรื่องเก่าๆ ที่คนในข่าวแต่ละคน เขาเคยพูดกันมาก่อนหน้านี้ไหม มันจะมีแค่บางช่องที่มีการเอาคลิปของสิ่งที่คนนั้นคนนี้เคยพูดเอาไว้มาอ้างอิง ผมคิดว่าถ้าคุณเป็นสื่อ คุณก็ควรจะไปค้นคว้าอะไรประมาณนี้ เปรียบเทียบกันว่าเมื่อก่อนท่านเคยพูดเอาไว้แบบนี้ ปัจจุบันท่านกลับพูดอีกอย่าง ท่านหมายความว่าอย่างไร ท่านมีผลประโยชน์หรือเปล่า คือรายการวิเคราะห์ข่าวมันควรจะมีการตั้งคำถามที่ซัดมากกว่านี้ละ ไม่ใช่สักแต่ว่าพูดกันไปตามน้ำ

“ผมตั้งใจที่ตอนนี้มีสื่อทางเลือกหรือสื่อพลเมืองเกิดขึ้นเยอะมาก ง่ายๆ เลยคือทุกวันนี้เปิด YouTube มาเราก็เจอแล้ว อย่างตอนช่วงที่เขาชุมนุมกันตรงสะพานมัฆวานรังสรรค์นะ จะมีฝรั่งคนหนึ่งถือกล้องเดินเข้าไปถ่ายเหตุการณ์ตอนที่เขาปะทะกันด้วยตัวเองเลยนะ มันกล้ามาก (หัวเราะ) ผลลัพธ์ที่ออกมามันลึกกว่าข่าวทั่วไปจากฟรีทีวีเสียอีก นักข่าวจริงๆ ยังไม่กล้าทำอะไรแบบนั้นกันเลย ส่วนใหญ่เห็นนั่งหลบอยู่ในรถถ่ายทอดสด ใส่เสื้อกันกระสุน ใส่หมวกกันน็อกอย่างดี แต่เราไม่เห็นจะรู้เรื่องอะไรอีกเพะเลย คนตายก็ยังไม่รู้เลยว่าตายเท่าไร กลับกลายเป็นว่าสิ่งที่ฝรั่งคนหนึ่งถ่ายมันทำให้เรากลับเห็นอะไรได้ชัดเจนกว่า บางทีสื่อทางเลือกมันก็คือคนเดินถนนอย่างพวกเราเองนี่แหละ

“แต่ว่าท้ายที่สุดแล้ว การเพิ่มขึ้นของสื่อทางเลือกมันจะมีผลดีหรือผลเสียก็ขึ้นอยู่กับ การบริโภคข่าวสารของคุณ การเลือกที่จะคิด ความ การเลือกที่จะวิเคราะห์ข้อมูลที่ คุณ ได้มาจากหลายๆ ทาง แล้วตัดสินใจดูว่าอะไร น่าจะเป็นข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด อันนี้ผมว่าเป็น สิ่งที่สำคัญมาก ไม่ใช่คุณนั่งดูข่าวแล้วข่าวมัน ว่ายังไง คุณก็ว่าตามเขา คุณต้องไปดูข่าว หลายๆ ช่อง เข้าไปเช็คข่าวในอินเทอร์เน็ต ดูซิว่าสื่อเมืองนอกเขาว่ายังไงกันบ้าง ไม่ใช่ บริโภคข่าวอยู่แค่ด้านเดียว ผมรู้สึกทุกวันนี่ ที่คนมันติดกันอยู่ก็เพราะว่าต่างฝ่ายต่างบริโภค ข้อมูลกันด้านเดียวนี้แหละ บริโภคของช่องนี้ สิณี โดยไม่มีการเอาข้อมูลจากช่องอื่นสิณีมา ประมวลผลหักล้างกัน พอไม่ตรวจสอบข้อมูล ของกันและกัน ก็ติดกัน แล้วพอดถามว่าทำไม คุณถึงเกลียดเขา คุณก็อธิบายได้แค่ด้านเดียว สิณีแล้วก็ไม่คิดที่จะฟังอีกด้านด้วย อีกด้าน จะว่ายังไงไม่แคร์ มันผิด มันเลว มันชั่วแค่นั้น พอ แล้วจะปรองดองกันได้ยังไง จะสมานฉันท์ กันได้อย่างไร ถ้าคุณไม่ยอมรับฟังกันจริงๆ”

เขาเป็นหนึ่งในคนหนุ่มที่มองว่าปัญหา ด้านสังคมและการเมืองในทุกวันนี้มีที่มาจาก เรื่องของการศึกษาเป็นหลัก (เขาร่ำเรียนทาง ด้านรัฐศาสตร์มาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง)

“ผมว่าปัญหาเริ่มแรกของประเทศไทย ก็คือการศึกษา ในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา กระแสที่มักจะได้รับงบประมาณมากที่สุด ก็คือกระทรวงศึกษาธิการ แต่ผมมองไม่เห็น เลยว่า การศึกษาที่ดีมันจะไปถึงคนต่างจังหวัด ได้ยังไง แล้วไหนจะคุณภาพของบุคลากรครูอีก โอเค อาจจะมีเยอะที่เก่งจริง แต่ก็มีอีกไม่น้อย เหมือนกันที่ไม่ได้มีคุณภาพขนาดนั้น อย่าง พ่อผมที่เป็นอาจารย์ ท่านเคยบอกว่า สมัย ก่อนคนจะเป็นอาจารย์ได้เขาต้องสอบได้ที่หนึ่ง ของจังหวัดเท่านั้นนะ แต่ในปัจจุบันกลายเป็น ว่า คนที่กลัวจะเอ็นท์ไม่ติดหลายคนกลับเลือก คณะครุศาสตร์ห้อยท้ายเอาไว้ คะแนนไม่ถึง คณะอื่นก็ยังเรียนครุศาสตร์ได้ อย่างนี้แปลว่า อะไร ผมว่าคนที่จะสามารถสั่งสอนคนอื่นได้ ต้องเป็นคนที่มีคุณภาพจริงๆ เพราะถ้าต้นธาร ไม่มีคุณภาพแล้ว ปลายธารจะทำยังไง

“ในแง่ของหลักสูตร ผมมองว่าประเทศไทย เป็นประเทศที่ค่อนข้างมีพอสสมควรนะ ไม่เฉพาะ แค่เรื่องของการศึกษา แต่เป็นกับทุกเรื่อง อย่างเรื่องกฎหมาย เรามีต้นแบบที่มาจาก ฝรั่งเศส เยอรมนี อังกฤษ แอฟริกาใต้ เต็มไป หมด ซึ่งคุณต้องเข้าใจก่อนว่าคอนเซ็ปต์ของ กฎหมายของแต่ละประเทศมันไม่เหมือนกัน มันขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางสังคมของประเทศ

My Totem

• BlackBerry - ส่วนตัวแล้วอุปกรณ์สื่อสารชิ้นหลักของ ผมก็คือโทรศัพท์มือถือครับ ตอนนี้ผมยังใช้ BlackBerry อยู่ เพราะมันเข้าเว็บต่างๆ ได้ สำหรับผม การเข้าเว็บ ถือเป็นสิ่งที่สำคัญมาก อย่างช่วงที่เหตุการณ์บ้านเมืองกำลัง วุ่นวาย ผมก็ต้องคอยเช็คข้อมูลจากหลายๆ ทาง ทั้งจากรัฐ ประชาชนสื่อต่างๆ รวมถึงสื่อต่างชาติที่อาจจะมีมุมมอง แตกต่างออกไป อย่างนี้เป็นต้น ถึงแม้เทคโนโลยีในบ้านเรา จะรองรับ 3G ได้ไม่เต็มที่ แต่ผมก็ยังต้องใช้ทำงานอยู่ดี (หัวเราะ)

นั้นๆ แต่ประเทศไทยเป็นประเทศที่แจ้งมาก สามารถเอาวิธีพิจารณาความของแต่ละประเทศ มาผสมกันได้ ท้ายที่สุดแล้วเลยกลายเป็นลักษณะ กฎหมายที่ทับซ้อนมั่วไปมั่วมา โคตรมั่ว มั่วมา ตั้งแต่ต้นแล้ว แล้วแก้ไหม ไม่แก้”

จอห์นเป็นคนหนึ่งที่มองว่าปัญหาเรื่องการ ศึกษาเป็นปัญหาพื้นฐานที่สำคัญ นี่แปลว่ารายการ ของเขามุ่งเน้นไปที่เยาวชนด้วยไหม

“จะว่าอย่างนั้นก็คงได้ เพราะแรกเริ่มเลยคือเรา อยากจะทำให้คนในวัยเดียวกัน -คืออายุตั้งแต่ 30 ลงมา- ได้ดู แต่จากการที่เราทำฐานข้อมูล สมาชิกเอาไว้ ปรากฏว่าคนที่มีอายุระหว่าง 30-60 ก็มีอยู่ไม่น้อยเหมือนกัน ซึ่งผมเองก็รู้สึกดีนะ ในแง่ที่ว่าผู้หลักผู้ใหญ่จำนวนไม่น้อยเขาก็ยังมาดูเรา บางคนก็เป็นถึงผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการทำอะไร ให้กับประเทศได้หลายอย่าง เพราะฉะนั้น เขาก็จะ รับทราบบ้างว่า คนรุ่นเรามีความคิดต่อสิ่งที่คนรุ่น เขาทำอยู่อย่างไรบ้าง แล้วเราก็อยากบอกคนที่ทำ เรื่องเลวร้ายเหล่านี้เอาไว้ด้วยว่า เรารู้นะว่าพวกคุณ กำลังทำอะไรกันอยู่ ไม่ใช่ไม่รู้”

เคยมีผู้หลักผู้ใหญ่ทักท้วงหรือ ‘ขอร้อง’ อะไรมา บ้างไหมว่าเนื้อหาในบางตอน ‘แรง’ เกินไป

“จริงๆ ก็ไม่ค่อยมีผู้ใหญ่เขามาว่าอะไรเรานะ แต่มีอยู่เทปหนึ่ง (ตอน สอซ. กับ เสธ.โก๋อบ) ที่ หลายคนมองว่า ถูกถอดออกเพราะเกี่ยวพันกับ ความมั่นคงของชาติหรือเปล่า ซึ่งจริงๆ แล้วมัน ไม่ใช่ มันเป็นเพราะผู้ใหญ่คนหนึ่งที่เราสนิทมากๆ เขาร้องขอมานะ เขาบอกว่าตอนนี้มีผลกระทบต่อใคร หลายคน เพราะเราเจาะจงตัวคณะหรือบุคคลมาก จนเกินไป ซึ่งเราก็โอเค ยอมเอาออกให้ แต่ก็บอก เขาไปว่าเราจะทำให้แค่ครั้งนี่ครั้งเดียว ทำไปด้วยความเกรงใจ เพราะเราเชื่อว่าการเซ็นเซอร์ตัวเอง (Self-Censorship) เป็นจุดเริ่มต้นของการเซ็นเซอร์ ทั้งหลายทั้งปวงในสังคม

“ทุกวันนี้ผมแทบจะไม่ได้เซ็นเซอร์ตัวเองเลยนะ คิดยังไงก็พูดออกไปเกือบหมด ซึ่งบางทีก็ยอมรับว่า มีความกลัวอยู่สักๆ เหมือนกัน กลัวว่าอาจทำให้เกิดผลกระทบที่ไม่ดีกับตัวเอง แต่ก็มักคิดให้กำลังใจ ตัวเองอยู่เสมอว่า เราต้องมีโอกาสได้พูดสิ ทำไม เวลาคนพูดเรื่องจริงถึงถูกมองว่าผิด นี่คือนี่สิ่ง ที่เรารู้สึกเจ็บปวดมากๆ

“บางคนอาจจะถามว่า เราไม่ได้ห่วงอนาคต ตัวเองเลยหรือไง ถึงออกมาพูดอะไรตรงๆ แบบนี้ อ้าว! ก็เพราะห่วงอนาคตไง เราถึงออกมาพูด อนาคตเป็นสิ่งที่เราควรจะสามารถได้ด้วยตัวเองไม่ใช่ หรือ เราเป็นคนรุ่นใหม่ ดังนั้น อนาคตก็คืออนาคต ของพวกเรา ไม่ใช่อนาคตของคนแก่ๆ บางกลุ่ม ที่กำลังย้ายประเทศอยู่ เราควรมีโอกาสได้พูดในสิ่ง ที่เราคิด ไม่ใช่ปล่อยให้คนเพียงแค่งุ่มเดียวทำอะไร กับประเทศก็ได้

“คุณบอกว่าคุณเป็นประเทศประชาธิปไตย แต่ในขณะที่เดียวกันคุณก็ใช้อำนาจมืดหรืออะไรสักอย่างมาบอกกับคนอื่น ๆ ว่า ให้ออตราการนี้ ปิดเว็บไซต์นั้น ถ้าอย่างนั้นจะพูดทำไมว่าเราเป็นประชาธิปไตย อย่างเคเบิ้ลบางช่องที่ถึงเขาจะเข้าข้างฝ่ายเขาเหลือเกิน แต่ในโลกของประชาธิปไตย เขาน่าจะทำแบบนั้นได้ เพียงแต่ก็ต้องอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่เป็นจริง อ้างอิงหรือตรวจสอบได้ ช่องของรัฐก็ต้องทำแบบนี้เหมือนกัน ไม่ใช่อ้างแต่ว่าเป็นคำพูดที่มาจากท่านคนนั้น ท่านคนนั้น แล้วเราก็ต้องเชื่อ คุณต้องมีข้อมูลหลักฐานที่เป็นรูปธรรมด้วย สื่อจะได้ถ่วงอำนาจกัน ประชาชนจะได้ นำข้อมูลมาประมวลกันว่าใครพูดจริง ใครพูดไม่จริง ไม่ใช่เอะอะอะไรก็สั่งห้ามไปหมด ต้องทำให้ทุกคนคิดเห็นตรงกันไปหมด

“ความคิดเห็นที่แตกต่างกันมันมีความสำคัญกับโลกมาก ๆ นะครับ ผมว่าการ ‘คิดตรงกัน’ มันควรจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามมาหลังการ ‘คิดต่าง’ ต้องมีการถกเถียงกัน ตั้งคำถาม ตรวจสอบข้อเท็จจริง และถกเถียงกันเสียก่อน พอเรามีความเข้าใจที่ชัดเจนตรงกันแล้ว ก็ค่อยเดินหน้าไปด้วยกัน ผมว่าตรงนี้สำคัญมาก เหมือนกับที่ผมเล่นเรื่องเสือเหลืองเสือแดง ผมพูดชัดเจนเลยนะว่าใครพูดอะไร ต่างคนต่างตำหนิกันแบบนี้ แล้วยังไม่ต่อ เขาได้หันหน้าเข้ามาคุยกันจริงๆ โหม เอาแต่เกลียดกัน ไม่เคลียร์กัน ก็เลยไม่ได้คำตอบที่ชัดเจนออกมา ไม่ได้แนวทางร่วมกันในการแก้ปัญหา ความขัดแย้ง ถ้าอยากจะอยู่ร่วมกันก็ต้องเปิดใจพูดคุยถกเถียงกันให้ได้”

เมื่อเรากลามถึงอนาคตของงานด้านสื่อออนไลน์ที่เขาทำอยู่ตอนนี้ เขายืนยันชัดเจนมากกว่า “ผมอยากทำ iHere ต่อไปเรื่อยๆ ครับ ไม่ว่าจะอายุเท่าไร หรือรัฐบาลจะเปลี่ยนไปอีกกี่ชุด เพราะท้ายที่สุดนักการเมืองเขาก็รักกันหมดนั่นแหละ ถึงจะมีการสร้างภาพว่าเกลียดกันแค่ไหนก็ตาม การเมืองคือเรื่องของการใช้ผลประโยชน์ร่วมกัน ในเมื่อมีข่าวหนึ่งงานตั้งอยู่กลางโต๊ะ แล้วมีคนนั่งอยู่ด้วยกันอีก 4 คน ถึงปากจะบอกว่าเกลียดกัน แต่อย่าลืมว่าทุกคนที่มานั่งก็อยากกินข่าวในงานเหมือนกันทั้งนั้น สุดท้าย เขาก็จะมีวิธีตกลงกันเพื่อที่จะแบ่งข่าวในงานนั้นมากินอยู่ดี เพราะฉะนั้น เราคนที่ยืนดูอยู่รอบๆ โต๊ะ, ก็ต้องคอยผลัดกันตีมือให้พวกเขา รู้ตัว บอกเขาว่าเรารู้ว่าพวกคุณกำลังทำอะไรกันอยู่บนโต๊ะตัวนี้”

คำพูดทั้งหมดจากปากของนายจอห์น-วิญญู ผวนอกกับภาพเคลื่อนไหวจากรายการต่างๆ บนช่อง iHere ของเขา คงจะสามารถพิสูจน์ให้เราให้เห็นกันอย่างชัดเจนแล้วว่า คนหนุ่มอย่างเขามี ‘สติปัญญา’ ที่เรา ‘ดูถูก’ ไม่ได้เลยจริงๆ (นะฮ้าฟ!)

FYI - ติดตาม 'เจาะข่าวต้น' และรายการที่น่าสนใจอื่นๆ
จากช่อง iHere ของนายจอห์น-วิญญู ได้ที่เว็บไซต์ www.ihere.tv

เสื้อผ้า : **AX** ARMANI EXCHANGE
ชั้น 1 สยามดิสคัฟเวอรี โทร. 0-2658-0260
ชั้น 2 ดี เอ็มโพเรียมช้อปปิ้งคอมเพล็กซ์
โทร. 0-2664-8646
ชั้น 1 เซ็นทรัล เฟสติวัล ภูเก็ต
โทร. 0-7620-9079
นายแบบ : จอห์น-วิญญู วงศ์สุรวัฒน์
แต่งหน้า-ทำผม : ทิวา ยอดขึง
ช่างภาพ : วีรพงศ์ ชปารังยี
ผู้ช่วยช่างภาพ : ศิริพงษ์ อภิวิง
สไตลิสต์ : พิษณุพร วงศ์ไช่

My ReTweet

Untutored courage is useless in the face
of educated bullets. , George S. Patton